

Theme:

נושא את נושאינו and שלמות המחנה expresses emergent synergetic effects in the new parasha goes on to define in סוטה and in the קרבן הנשיאים the balance between emergent relationships that depend on investment of כונה and concern, on the one hand, and relationships grounded in extrinsic realities and מעשה, on the other. The historical interrelationship of the themes is historically expressed through אחיתופל whose life is bound up in the themes of פרשת נשא.

Structure:

Problematic placement and iteration

Integrity and שלמות

The theme of ש"א

נושא את נושאינו and holism: שירה

Sotah as central to משכן/מקדש

Sotah and the nature of Evil

Understanding אחיתופל

כונה and synergy – מעשה and שם

– OUTLINE –**QUESTIONS**

What is the justification for the separation of קהת?

What is the point of repetitious קרבנות הנשיאים?

Repetition & wrong placement

אשם גזילות: there is no reason not to give the חידושים the first time

The eighth day

קרבנות נזיר

טומאה

תורת כהנים belongs in ברכת כהנים

סוטה – עריות

הקול מדבר אליו מעל הכפורת goes right back to Vayikra opening

שלום

The change in the "Voice"

Voice of שלום

לשעבר היה איבה... שנאה... תחרות: עכשיו וישים לך שלום

ישא... לך שלום

שלום בין איש לאשתו

ברכת כהנים=שלום

סוטה=שלום

שמיני which is the unique aspect of this occurrence of שלום=מזבח

חרבך כנגד שלום בעולם

אבנים הללו כיון שמטילות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים

מזבח גדעון=ה' שלום

ברית שלום, מביא שלום=כהן

גזל הגר implies integrity, restoring relations.

מקום total, כלי מחזיק ברכה, means more than peace=שלום

מחנה INTEGRITY OF

Integrity against טומאה, impossible before completion of מחנה

Without a שלום מקום there could be no ברכת שלום

A place for גר: stealing is from the מחנה per se

שלום בין איש ואשתו as implied through מחנה

נשא AS THEME

נשיאים

נשיא בני גרשון

בכתף ישאו

עגלות=נושאי משכן (רש"י ז-ו)

האשה ההיא תשא עונה
עבודת משא
לכל משאם, כלי משמרת משאם
נשיאת כפים
נשא"ם לבם (רש"י על מתנת הנשיאים)

שירה

What is more, שא seems to relate directly to the שירה of the parasha:

שאו זמרה (ערכין יא)
ישאו קולם ירונו
בכתף ישאו=שירה!
וכנניה שר הלויים ישיר במשא
עבודת משא ועבודת עבודה

Even the נשא"ם are mysteriously associated with עבודה רמזים

נושא את נושאי

Associated with שירת הלויים

Carrying a tune

חזקיהו

The committed life is created by us, but we find ourselves created through it.

Even the ואיש את קדושיו לו יהיה...לכהן לו יהיה: קדשים

HOLISM

The story of הארון נושא את נושאי: פרץ בעוזא

In creating, we find that it has transcended us, and now carries us along.

The מחנה is made of us, yet gives us power to be so much more.

Just as song does – it uplifts us though we sing it. Takes us along, though we are part of it.

The דברה משכן/מחנה gives us back so much in this

חדר אחד להשמיע קול אחד

And מגריפה היתה שם: מזבח שירה even to the

Transcendent goals – 8 ← ימות המשיח 10 לע"ל

Yet the נשא seems to relate directly to the aspect of שלום for it is in ישא that ברכת brings us to שלום

עבודה=שירה entirely incorporative

LIMITS OF THIS APPROACH

Why was קהת of all people left out? They were the ones to do נשיאה בכתף

Why should this be the place of עגלות which were for non-כתתף?

משה was indeed afraid to accept them (ספרי)

Much too limited, because there is obviously more to the placement

SOTAH AND MISHKAN

ציווי המשכן is the source of the עגל שבדק אותם כסוטות

Verse by verse comparison of עגל to סוטה

יסודות המקדש at the building of the אחיתופל ודוד

ומעלה בו מעל

The תנחומא (which takes the place of the מחנות המשכן) introduces here the

רש"י מלכים א ח:לא

את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה

The very first thing that a completed מקדש serves is עניני סוטה

The actual קרקע המשכן wherever it is

SOTAH AND THE NATURE OF EVIL

The בריאה and תהום relating to fundamental

כל סוגית מדה כנגד מדה

סוטה and the הנחש הקדמוני

Original sin through סוטה

The Mishkan and the underlying nature of evil (Zohar)

ידיר עצמו מן היין

מעלה מעל
עגל וסוטה מכח יוסף
עוברת על עשרת הדברות

BENEFITTING FROM EVIL

How then can we explain the odd aspect of the Sotah's improvement?

אם היתה יולדת בצער יולדת ברווחה
כי שטית...פריצות גדולה היתה בך (חזקוני ה"כ)
חנה ונזרעה זרע
בן כאברהם
מחיקת השם is exactly the same benefit from שיר המעלות

MITIGATING סוטה

רוח שטות – in the very basis of essential evil?

Part of the whole attitude

הרבה יין עושה הרבה נערות עושה

It is time to analyze the קרבנות הנשיאים that takes up so much of the parasha

ACTION OR INTENT

מתנגדים vs. חסידים

Here it is neither, in a sense

For the Torah is not interested in telling us the כונה

Yet the מעשה is obviously redefined

And is it just a coincidence that they happened to see everything in the same bottom line?

TESTING THE SOTAH

Why would the husband be satisfied about her passion for another just because she has not actually had relations with him?

Investment and cathexis or commitment to external reality?

Only רע רוח שטות or true רע

Testing the סוטה with the קרקע

If טובה אי"ש ואש"ה שם between שם רוח שטות ends with the טובה

שכינה ביניהם is the true relationship and the test

רוח שטות vs. אין עומדים להתפלל אלא מתוך כובד ראש

THE שם

אחיתופל ועצתו לדוד

ושמו את שמי על בני ישראל

מחיקת השם

שם ה' נקרא עליו as absolute measurement

איש ואשה: אותיות השם

The מחייב ברכה of the שם ה' that lies at the bottom of a relationship is גילוי

הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לא'

The real meaning of Chana's threat to be a סוטה

שוטה ושכורה

עגלות ומגדל פורח באויר

איזהו שוטה המאבד=עיניו במה שאינו שלו

The midrash asks if the intent is for the משכן to be פורח באויר!

אחיתופל AS SOTAH

No one loved דוד more than אחיתופל

There was no one that דוד feared but אחיתופל

אחיתופל and his fantasies

Castles in the sky

מגדל פורח באויר

They would check with the אורים ותומים and it was the same

He was מכוון the entire מגילת ביהמ"ק from his own רווח הקודש

איה סופר!

מתיר עריות

Could not bring himself to bring the proof from סוטה

The second עגלות וסוטה in the parasha:

עגל – סוטה – עגלות

He also was עובר on the פרץ בעוזא: he gave the עצה

נשם שתפס את ההלכה (של ארון בעגלה) בגרונ...לפיכך מת בחניקה

He taught him that תורה נקנית בחברים and to run to daven

He was מחדש ג' תפילות בכל יום

We remember him at סיומי מסכתות ר"ל as אנשי דמים ומרמה

וכן אתה מוצא באחיתופל....נחש הקדמוני...סוטה

עגל ויוסף: נבדקים כסוטות

נשיאים ואחיתופל

קרבתות הנשיאים would have been unable to tolerate the אחיתופל

The same גאונות for the wrong reason – and no חידוש!

He needed the new: imagine how he would have felt had his גאונות been done by some other idiot

Insofar as I believe that a relationship can be created by what is invested in it, I am capable of doing anything at all

Fantasy run amok is the נחש: "Love makes it right"

רבות בנות עשו חיל – אשה יראת השם היא תהלה

No measuring the reality by the investments of לביתה or by ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה

DANGERS OF PURE SYNERGY

Only the thing that can truly be lifted by others can be נושא את נושאי

For the משכן to be without עגלות would be pure fantasy

If you cannot really carry it yourself then it would be floating in the air

Only the ארון can be נושא את נושאי

אחיתופל is the opposite of סוטה-אברהם of אנוכי עפר ואפר

utter grounding: אנוכי עפר ואפר: בן כאברהם אבינו

The repetition is itself a testimony to the uniqueness of the כונה

Yet the נשיאים had to see a common reality or their קרבתות would have been pie in the sky

But we need to know the uniqueness of each otherwise it would have seemed as if they simply got together to bring a קרבן out of a hat

חידוש as the opposite of the need for קרבתות הנשיאים

It is when everything leads to similar conclusion that a theory becomes more fundamentally a description of reality

Otherwise it may just be the way I have chosen to view things

שם AND SYNERGY

The parasha as a connection between the שם and synergy

חידוש who could live with בת-שבע מתוקן ברות

If it is only the שירה and the way it can uplift you that is נשא, then you have no more than a rock concert

Very uplifting – as long as you are continuing to invest: it is entirely a creation of imagination

The true test of סוטה: If the relationship with her husband were pure investment, then when she loves another more she would have been his

The love of אחיתופל was without the שם: here today, gone tomorrow

The relevance of אחיתופל